

jednotlivé konkurenční faktory připadá. Že tomu tak, vysvítá i z toho, že žádá zákon doručení rozpočtu i repartice místním obcím (srovn. slova »odešle«, »má sdělit« v § 11 cit. zák.) a že dává právo k podání námitek toliko obecnímu zastupitelstvu dotčené obce. Nemá proto stížnost pravdu, domnívá-li se, že stěžující si obec zachovala si právo námitek tím, že její zástupce protestoval proti rozpočtu a rozvrhu při sdělování jeho. — — — — —

Č. 6257.

O b e c n í z a m ě s t n a n c i : * Na zaměstnance u obce, který se stal obecním úředníkem ve smyslu zák. č. 443/19 teprve po 31. prosinci 1922, vztahuje se předpis § 7 zák. č. 394/22, i když byl před 31. prosincem 1922 ve službě u obce jako smluvní pomocná síla.

(Nález ze dne 28. ledna 1927 č. 1434.)

V ě c: Josef K. ve F. (adv. Dr. Em. Beneš z Prahy) proti zemské správní komisi v Opavě stran drahotných přídavků a přídavků na děti.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á .

D ů v o d y: St-I, který byl od 15. července 1917 zaměstnán u obce F. jako smluvní pomocná síla za denní plat, byl dekretem z 31. března 1923 vyrozuměn, že ob. zastupitelstvo jej jmenovalo 23. března 1923 se zpětnou platností od 1. ledna 1923 kancelistou v XI. hodn. třídě, I. stupeň schematu stát. úředníků se zákonnými požitky této hodn. třídy. V důsledku toho vyměřila mu obec jednotný drahotní přídavek podle § 7 zák. č. 394/22.

Když se st-I poukazem k tomu, že se oženil před 1. lednem 1923, děti se mu před tímto dnem narodily a že 1. ledna 1923 již v službě obecní byl, domáhal toho, aby mu drah. přídavek byl vyměřen podle V. rodinné třídy, byla žádost ta zamítnuta a byl st-li zároveň zastaven přídavek na děti.

Rozhodnutí to bylo nař. výnosem potvrzeno.

Stížnost na rozhodnutí to podanou neshledal nss důvodnou.

§ 7 zák. z 20. prosince 1922 č. 394 Sb. stanoví: »Státním zaměstnancům civilním i vojenským, kteří nastoupí státní službu po 31. prosinci 1922, přísluší pouze služné, místní přídavek a jednotný drah. přídavek ve výměře pro svobodné zaměstnance.«

Stížnost namítá, že toto ustanovení se na st-le nevztahuje, poněvadž byl ve službách obce již před 1. lednem 1923. Námitka ta není důvodna.

Na které státní zaměstnance se vztahují předpisy zák. č. 394/22, jest uvedeno podrobně v § 1, v němž jsou vyjmenovány podrobně kategorie státních zaměstnanců, jichž služné se upravuje. Z výpočtu § 1 vyplývá jasně, že zákon upravuje — mimo jiné — požitky akt. stát. úředníků, jichž služné stanoveno bylo v čl. I. § 1 zák. ze 7. října 1919 č. 541 Sb., dále požitky stát. zaměstnanců, náležejících do kategorie podúředníků a zřízenců, jichž služné stanoveno bylo v čl. I § 3 zák. č. 541/19. Čl. I § 1 zák. č. 541/19 upravuje služné aktivních státních úředníků XI. až II. hodn. třídy, čl. I § 3 pak služné podúředníků a sluhů. Z toho je zřejmo, že zákon č. 394 z r. 1922 vztahuje se jen na

státní zaměstnance, pro které platí služební pragmatika z r. 1914 a že nevztahuje se vůbec na ostatní zaměstnance ve stát. úřadech a na pomocný kancelářský personál u stát. úřadů, jehož služ. poměry a požitky byly upraveny zvláštními předpisy. Že tomu tak jest, vysvětluje z čl. X. zák. č. 541/19, který stanoví, že v důsledku tohoto zákona upraví se poměry a požitky veškerých ostatních zaměstnanců ve státních úřadech, podnicích a fondech státem spravovaných, kteří nespádají pod služ. pragmatiku, podle zásad tohoto zákona.

Má proto zákon 394/22 v § 7 slovy »kteří nastoupí státní službu po 31. prosinci 1922« na mysli všechny osoby, které teprve po 31. prosinci 1922 staly se pragmatikálními státními zaměstnanci, tedy i ty, které už před 1. lednem 1923 byly sice ve státní službě jako pomocné síly kancelářské, nebyly však ve služ. poměru, podléhajícím služ. pragmatice.

O st-li není sporno, že byl jmenován teprve po 1. lednu 1923 úředníkem obecním a že až do té doby byl u obce zaměstnán jen jako smluvní pomocná síla kancelářská. Vztahuje se tedy na něj ustanovení § 7, jehož použití jest vzhledem k § 19 zák. č. 394/19 obdobně i u ob. úředníků, pokud jde o úpravu služ. požitků.

Č. 6258.

Školství. — Administrativní řízení: I. * Právo presidenta republiky »jmenovati vysokoškolské profesory« podle § 1 zák. č. 79/1919 (srovnej § 10 lit. e) prozatímní ústavy z r. 1918 a § 64, odst. 1 bod 8 ústavní listiny z r. 1920) nezahrnuje právo povolovati jim zároveň osobní přídavky. — II. I podle prozatímní ústavy z roku 1918 přísluší vládě moc výkonná, pokud není výslovně vyhrazena prezidentu republiky.

(Nález ze dne 29. ledna 1927 č. 22.580/25).

V ě c: Dr. Emanuel Sch. v Brně proti ministerstvu školství a národní osvěty (odb. rada Dr. Frt. Havelka) stran osobního přídavku.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á .

D ů v o d y: St-l byl rozhodnutím presidenta republiky ze 17. října 1919 jmenován řádným profesorem . . . na vysoké škole zemědělské . . . se zákonitými požitky s nárokem na první kvadrienu od 1. ledna 1921, s osobním do pense vpočítatelným přídavkem, rovnajícím se rozdílu mezi nynějšími drahotnými a nákupními přídavky zem. a přídavky státními na dobu, po kterou rozdíl tento potrvá a se započtením služební doby do pense, která by mu byla včítána ve službě zemské. Rozhodnutí toto bylo st-li intimováno dekretem min. škol. ze 13. listopadu 1919, při čemž byl zároveň tento přídavek poukázán částkou 2760 K s dodatkem, že tento přídavek se přiměřeně zmenší nebo zanikne, jakmile postupem st-le do toho kterého stupně platového obnos státních přídávků dosáhne výše zem. přídávků, které st-li příslušely, při převzetí do stát. služby, nebo jakmile vláda ve smyslu § 2 čl. IX. zák. č. 541/1919 mimořádné přídavky zákonem tímto stanovené dle drah. poměrů sníží nebo zruší.